

Inspreektekst commissie Samenleving 4 december 2023

Mijn naam is . Mijn man en ik wonen op Kerklaan naast de opvang voor Oekraïense vluchtelingen.

Het wordt voor mij hier inmiddels een vertrouwde plek; ik sta hier nu voor de vierde keer en alle keren ging mijn betoog over de bestemming van het pand naast ons: het voormalige politiebureau.

De eerste keer was in 2019, toen er plannen waren het gebouw te gebruiken als wissellocatie voor scholen. We maakten bezwaar tegen de te verwachten parkeerdruk en wezen de commissie op de onveilige verkeerssituatie. Maar, er kwamen andere, urgentere problemen op uw pad. Niet de schoolkinderen, maar de vluchtelingen moesten een onderdak hebben. Terecht.

In november 2022, het pand was vanaf maart dat jaar bewoond door Oekraïense vluchtelingen, stond ik hier weer. Want er was sprake van dat er ook nog statushouders in gehuisvest zouden worden. We waren toen best wel sceptisch, dat geef ik eerlijk toe. Ook vonden wij dat, door de permanente bewoning van het pand, onze privacy werd aangetast. U kent neem ik aan de situatie.

De statushouders kwamen niet en de inblik in onze kamer en achtertuin werd met ondoorzichtig folie op de ramen en met de aanplant van een paar leiboompjes afgeschermd. Fijn dat de gemeente ons zo tegemoet is gekomen.

De derde keer was in maart van dit jaar. We waren al aardig gewend aan onze nieuwe burens. 'Onbekend maakt onbemind', daar waren wij inmiddels achter. We vroegen ons alleen af hoe de bewoners het al die tijd volhielden met z'n tweeën of vieren in een kantoorkamer met een of twee stapelbedden. Er was toen sprake van om een verdieping op het pand te zetten. Mijn man en ik vonden dat letterlijk 'lapwerk', want het zou toch altijd een omgebouwd kantoorpand blijven. We gunden de bewoners iets beters en stelden voor er een nieuw, duurzaam appartementencomplex voor in de plaats te zetten. Met voor ieder gezin of koppel een eigen keukentje en sanitair. Ook nu weer waren het niet de bewoners, maar was het het gebouw zelf waar we bezwaar tegen maakten.

En nu sta ik hier voor de vierde en hopelijk laatste keer. Enkele weken geleden ontvingen we een brief met daarin het collegevoorstel waar vanavond over gesproken wordt: slopen van Kerklaan 61 en nieuwbouw. U zult begrijpen dat mijn man en ik verheugd zijn met deze plannen. Want we zullen eindelijk verlost zijn van het – laat ik het eufemistisch zeggen: niet zo fraaie – gebouw naast ons huis. We krijgen meer lucht in de achtertuin. Maar we zijn ook blij voor Heemstede. Wat een verrijking is het als er 37 wooneenheden voor jongeren, starters en statushouders aan ons dorp worden toegevoegd. Daaraan is toch dringend behoefte in onze samenleving. En niet op de laatste plaats zijn we natuurlijk erg blij voor de huidige bewoners. Als de situatie in hun land blijft zoals het nu is en ze hier nog een tijd moeten blijven, gun je ze toch een fatsoenlijke woonruimte.

Nu heeft elk verhaal altijd meerdere kanten. Want bijvoorbeeld ook de bewoners van de flat naast ons krijgen met deze veranderende situatie te maken. Hier moeten we op een constructieve manier met elkaar uit zien te komen. We hopen daarom van harte op een goede afloop voor alle partijen.